

METALGATE

Podivnosti z Tampere

Tampere má velmi bohatou hudební scénu, alespoň soudě dle počtu koncertů a festivalů, které se v tomto druhém největším finském městě odehrávají. Krom toho má taky muzeum V. I. Lenina, situované v Dělnickém paláci, kde se roku 1906 Lenin poprvé setkal se Stalinem a kde se tedy víceméně zrodila sovětská revoluce. Možná tedy díky takovýmto příznivým podmínkám pro muzikanty a revolucionáře všeho druhu není divu, že **se nexus finské alternativní tvrdé hudby zformoval právě tady**, konkrétně v jednom sklepení ve čtvrti Nekala, které dnes nese název „Wastement“.

Právě tady má své doupe řekněme „bratrstvo nízkofrekvenčních riffů“, jinými slovy pětice vzájemně provázaných kapel **ORANSSI PAZUZU, DARK BUDDHA RISING, MR. PETER HAYDEN, ATOMIKYLÄ a ABYSSION**, které spojuje společná vášně pro, zkrátka řečeno, **divně znějící hudbu**, jenž se vymyká jednoznačné žánrové klasifikaci.

Nebo za všechno může LSD, které, jak ostatně prohlásili členové DBR v jednom rozhovoru, musí být ve velkých dávkách přítomno ve Finsku snad všude, když tam mohou vzniknout takovéto hudební podivnosti.

Ať už je důvod jakýkoliv, pravdou zůstává, že tvorba výše zmíněných kapel spadá **do silně netradičních subžánrů** typu experimental, psychedelic, drone, groove, ambient, space rock apod., které jsou v rámci jednotlivých uskupení více či méně nakombinovány, čímž u každého z nich vzniká vskutku **jedinečný hudební projev**. Například u **ORANSSI PAZUZU** tak můžeme mluvit o **syntéze black metalových postupů s čistými experimenty**, v případě **DARK BUDDHA RISING** pak o **hudebních mantrách**, spíše než skladbách, spojujících **darkwave, repetitivně drone, psychedelii a avantgardní až jazzové prvky**, a u **MR. PETER HAYDEN** lze snad jen říci, že tento **čistě instrumentální ambient/sludge/drone/space rock** je prostě soundtrackem z hlubin kosmu.

Ostatně při poslechu těchto kapel vyvstává myšlenka, zdali právě jejich hudba není potvrzením toho, čemu se v kantovské estetice říká „**genius**“, což lze definovat jakožto stav, ve kterém se umělec stává nevědomím prostředkem, skrze který krása ve své vyšší transcendentální formě vstupuje do našeho běžného světa.

Potažmo lze na celou záležitost nahlížet též z pozice francouzské postmoderní filozofie (především Gilles Deleuze a Félix Guattari) a poznamenat, že **zvláštnost této hudby tkví v její čisté „deteritorializaci“**, tedy v absenci jakýchkoliv záchytných a stabilizačních struktur (v hudbě např. refrén), díky čemuž se zde manifestuje náznak „prvotního kreativního chaosu“, (ve své podstatě repetitivního „motoru“, jehož náhodné kombinace zárodků obsahu a vyjádření jsou základem vši existence), který způsobuje, že je posluchač vytržen ze svých zažitých teritorií a dostává se tak na „linii úniku“, tedy **do prostoru nových intenzit a modalit**.

Připustíme-li takovouto interpretaci, pak není divu, že tato hudba není úplně pro každého, jelikož **je svým způsobem revoluční, dekonstrukční** a ne každý je schopen či ochoten svá zažitá teritoria opustit, což je na jednu stranu svým způsobem v pořádku, jelikož člověk ke svému životu potřebuje určité stabilizované struktury a ostatně Delleuze sám varuje, že deterritorializační proces je nutno provádět velice opatrně, ovšem na druhou stranu přílišná teritorializace znamená riziko strnulosti až fosilizace, díky čemuž lze dospět k závěru, že **tento typ hudby je svým způsobem potřebný, ne-li přímo nutností**, jelikož balancuje tradičně strukturovanou tvorbu a vytváří alternativní prostor, ve kterém se zmíněné „linie úniku“ mohou realizovat.

Ať už je váš názor na tento typ hudby jakýkoliv, rozhodně ji nelze upřít **specifický půvab a razanci**, a tudíž si své fanoušky najde. Ostatně teď v květnu proběhne v holandském Tilburgu další ročník dnes již kultovního Roadburn festivalu, tedy setkání všech hudebních podivínů (v pozitivním slova smyslu samozřejmě), kde kromě jiného vystoupí celá pětice kapel tvořících Wastement. A jelikož při této příležitosti hned tři z nich, právě **ORANSSI PAZUZU, DARK BUDDHA RISING a MR. PETER HAYDEN**, vyrazily na svá evropská turné, tak jsme se i my chopili příležitosti a rozhodli **spáchat jejich pražské zastávky (12.3., 1.4., 28.4.) pod názvem „finské podivné jaro“**.

Jste srdečně zváni!

www.metalgate.cz